

ספר פה, ספר לא

"הבצלת השרון" - תסרוקת שהותקנה עלייך שרה-מוליכה-התרבות בראש יחודית צרפתי **"פנטזיה" - תסרוקת של הספר מישה אשר הותקנה על ראשה של הדוגמנית רחל אשכנזי** **"דליה" - תסרוקת של הספר דויד, אותה קרא על שמה של הדוגמנית, שהיא פקודה.**

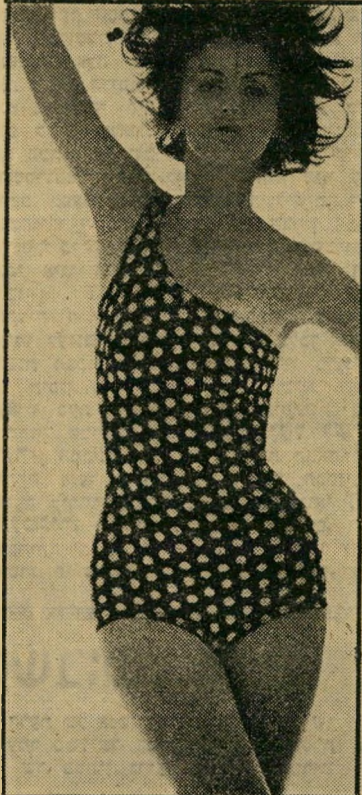
סופית להיות ספר נשים, אחרי שמע את ההודעה שסיימה את הערב: "חברים, אנחנו מעלים שוב את המחירים."

לא רק לאמנות

רוצי מותר לקנות פיגמה שחורה, אם את בעד אלגנטיות במיטה, ואם בכלל את לבושה בה... לא זה כלבד שתמיד נעים ללבוש דבר חדש, שחור הוא השיגעון האחרון. מתאים לרוב הנשמות. גם לאמנות, למלאכה ובעורכדין. בנמנמה שחורה מתירים לך היצרנים הצרפתיים לשחק פוקר עם אורחים, ולקבל בבוקר את החלבן, ולא דהקא דרך הור המנעול... גם הפנינים השחירו החורף. בית

דיו מקשט אותן בזהב... לקורבנות המנפה השחורה היו אף העיניים. צל ליות שחורות על העפעפים נותנות לעיניים אשליה חמודה של אוקיאנוס, שכל אחד, בלי יוצא מן הכלל, מוזמן לטבוע בו... הנשים מוגנות כפלים יותר מגברים מפני קור והן מועדות בטמפרטורות גבוהות יותר. ידעת מוזמן את אומרת?... תעשיית הגרביים הצליחה להביא לי עולם המצאה מרעיש: הגרביים מהזב. זאת לא אומרת שתהיי שווה בהם יותר. למעשה, אלה גרביים רגילים, שחוטי הנילון או הפרלון בהם מושחזים בצורה פרוזמטית, והאור הנשבר עליהם נותן את אפקט הזהב... דיור המנוחה, לפני שהיה כזה, לא הסתפק במיט דיור שלו. היו לו אמביציות אחרות. אבל רק לאחר שמת, נוספו להרמון הריחות שלו דיורמטה ודיורטימו הצעירות. אומרים שהן טובות יותר מהעלומה הזקנה.

גבריים הדיכתימי

אסור לפתות נערות

למה לא כדאי לצברית הגונה להגור לאמריקה? מבירה זאת רשימת החוקים הנמצאים במדינות שונות שם: במינסוטה אסור לתלות בגדים תחתונים של גברים ונשים על אותו חבל כביסה. באינדיאנה אסור לפתות נערות צעירות בשיעוריה החלקה על הקרח. אסור לירוק נגד הרוח במרינדה. אשה באילינוי, המודדת יותר משה דברי לבוש באיתה חנות, מבלי לקנות דבר, צפויה למאסר. בקנטאקי אסור לנשים ללכת לאופרה או לתיאטרון בבגדיים, אם אינן מוזיינות באלות... האמונות כרוך מות'השד גילו לפני שלושת אלפים שנה שכתף חשופה אפקטיבית יותר כשהשניה מכוסה. אחריכך גילתה זאת אשת טרזן. בקיץ יגלו זאת האמריקאיות. תלבושותיהם ובגדיהן תהיינה שלהן יכסו כתף אחת (ראה תמונה). אולי גרמו לכך הגברים, מתוך דבקות לעקרון כי "טיים איז מאני". אגב גיבנשי, האופנים הצרפתי, משתמש כבר מוזמן בפרינציפ הזה בשמלות-הערב שלו... משחת כביסה לאמה היא המוצר האחרון של היופיניים הצרפתיים. הפנים נראים בה שקופים ומנצנצים. כמו כל דבר, מפחדים מזה בהתחלה. אחריכך מתרגלים. הדוגמניות של שאנל הגיעו לשלב ב.

כשאת נשרפת - הפריגיידר לעזרתך

רופא אמריקאי מלוס אנג'לס מציע מייקרה כתרופה יעילה ביותר לכתיח. ברנע שאת מתחילה לעלות בלהבות, רוצי לפריגיידר כמה שיותר מהר, ושימי על הכתיות קומפרסים ממייקרה. הכאב יחלוף מיד. סימנים לא ישראו, אומר הרופא הגואל, אחרי ניסוי מוצלח במאה וחמישים אנשים צלויים... הנסיכה פוראיייה מחרימה עקרונות את חייטי האוס קוטיד הצרפתיים. לפני עשר שנים מטרה שמלה לתופרת פריזאית קטנה, זאן מורן, ונשארה אצלה. כנראה שזה עור לה, כי שחקן-טלבויה אמריקאי רצה עכשיו להתחתן עמה אבל השאח קינא וקרא לה לחזור מיד לאירופה. אחרת יפסק את דמי-המוזנות.

על המועדון לאמני התסרוקת דובר כבר מוזמן, לפני חמש או אולי עשרים שנה. מוסד שישמור על הרמה של המקצוע, שיגנה את כל מי שיספר בכחנה את אורני הלקוחה, היו בבחינת צריהשעה.

הענין קצת התעכב בגלל הרבה נמוקים חשובים ולא כל כך, אבל גם משום שהיה קשה לשמור על רמה שלא היתה. רק אחרי נשואי פיגרו בהיכל התרבות הוחלט להקים סופית את המועדון. הוא נולד לפני חודשיים. עשרים ספרים משולהבים השתתפו בהולדתו. הסיסמה: "תחי הברבריות על הראשים!" ברבריות מלשון ברבר, ספר בלעז. למה נוסד המועדון? מפני שהמים הגיעו עד הצואה, ילל מורדכי קוסטין, מנהל המועדון, שנוולד לפני המישים שנה במספרה של אביו בפולין. כל ספר עושה לו כאן שבת ומוריד את הרמה. מה זאת רמה? פשוט מאוד. זה כמו שידועים מה זה סופר טוב. קשה להסביר.

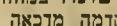
הוא הבטיח לערוך כל שלושה חודשים תצוגת תסרוקת בינעירונית. החברים יביטו וילמדו. יש להם עוד הרבה מה. אחת לשנה, בחודש מאי, תתקיים תצוגה ארצית. ביד או בשרתון או באכזיה. מאי הוא חודש שמח מאוד, לדבריו, כי היהודים ניצחו בו את המצרים. זה יהיה משהו גראנדיוזי, בערך כמו התידון התנ"כי, עם מאות מוזמנים, לא רק ספרים. אולי גם ייבחר אלוף הספרים, או חתן המספרים.

אני תקפה שבספטיבל התסרוקות העולמי, באלף תשע מאות ששים ושלוש, ישתתף בפועל צוות מומחים משלנו, ולא רק בתור משקיפים, כמו שהיה לחתפתנו הגדולה השנה, בפריס. אפילו המרוקאים והתוניסים השתתפו בתחרויות! המועדון לאמני התסרוקת פתוח לפני כל אחד, מלבד (א) אנשים לא-הגונים. ספסרים, למשל, יכולים להזיק לשם המוסד. (ב) אנשים שבכלל אינם ספרים. (ג) ספרי גברים. (ד) אנשים שאינם רשומים בארגון לספרים הארצי. (ה) אנשים שאינם מתכוונים לשלם חמש לירות לחודש דמי-חבר.

ספרי ישראל יהיו מאוחדים במועדון. לא כולם, רק 600 ספרי-הנשים. זה גן-העדן אשר 19 המייסדים - 7 נשים ו-12 גברים - חולמים עליו. 400 ספרי-הגברים פלוס מאות הסלונים הפרטיים ילעצו ויגזמו פרטי זה סלון פרטי רשום בארגון הארצי של הספרים.

קוסטין רוצה יאוד להתרעע על תופעה שלילית אחת בישראל: "בזמן האחרון התהילו איהו טיפוסים להתעסק בתיסר לספרות-נשים בשביל ביונס, לא ללימוד. אני קורא לזה בית ספר לספרות נשים. במקום ללמד שנתיים, כמו באורט, פותחים קורסים ל-4 חודשים ב-500 לירות ומוציאים ספרים לשוק, איהו בעלי-מקצוע הם יכולים להיות? היום גם בעל חנות נעליים יכול לפתוח מספרה, אם יש לו עשרים אלף. שהממשלה לא תחלק רשימות לאנשים שראו בית-ספר ולא עברו בחינות, זה מה שנחוק לנו. בהזמנות זאת הייתי רוצה למסור אזורה לגברות הנכבדות, שעושות פרמנטט בחצי לירה בקורסים מופקקים: רחמים, קצת רחמים, הפסיקו ללכת שם, ולהרוס את עתיד המקצוע. לא גורא אם תוסיפו עוד שבע לירות, ותעלו את המוראל שלנו!"

סיוט לילי רודף את המנהל, שהוא אפר נשים וגברים: גברים בפרמנטט מסתובבים בחוצות. פשוט לא משתלם להיות היום ספר גברים. "היה אולי כדאי לעודד נשים לגלח גברים. ככה זה ברוסיה. בישראל יש לנו רק חיפאית אחת."

מישה פה, מישה שם

את תצוגת התסרוקות הראשונה במחזור, שמר קוסטין היה בה הקונפראנסייה, איאפשר היה שלא לראות אחרי הקדמה מדכאה זו. 300 הצופים שדרכו איש על רעהו בוצי גורן באולם היכל המלכה, היה קהל פחות או יותר, מקצועי, אם לוקחים בחשבון שגם חופפות ומטאטאות במספרות הן מקצועיות בפוטנציה. החלוקים הלבנים נשארו בבית. הגופות בחליפות הכהות עשו רושם נורמלי עד הצואה. הראשים המוזנחים גילו את משלח-היד. במרכז הויצו שלוש נשים ושלושה גברים - נציגי המועדון - על ששה ראשים, שהזיעו עוד יותר. הקורבנות מרצון היו כמה כתבניות צעירות ושתי אמהות לבנות-עשרים.

"מישה (פה), מישה (שם)", נאנקו החופפות בתחתונות המעומלנות, כשאחרי שעה הוציא הספר הפופולרי מוילנה ראי, פומפאדורי מנצן מין אצבעותיו. רחל אשכנזי, מועמדת מקצועית בתחרויות ראש, סחבה את הפנטזיה הזאת (זה שם התסרוקת) כמו אלכסנדר מוקדון את הקרן שלו. מישה היה נוגש, כמו כל ספר, ממהיאות-הכפיים: "נכון, יש לה פנים וגוף. אבל כמו שאת מביטה עליה, התאמתי עליה שלוש פעמים לפני התצוגה!" היה שם גם דויד, שהיה לו נסיון קטן עם הראשים של ענת לביא, שושיק לביא, סוניה מיל ודומות. גם הוא קצר תשואות עם השטיפה השחורה שלו. אבל פחות. ספר אחר, עשה אילוזיון בזילבר ראש עם גואנסים של בו' בעשר דקות. המשתתפות האחרות יצו ראשים פחות מבריקים. אבל היה מעניין לשמוע מפי אשה בת ארבעים לדבריה שיש לה ארבעים וחמש שנות נסיון. מעודד מכל התצוגה יצא ילד בן שמונה, שבעצם הוא בן 15 בן ספר מבתיים והתלמיד המצטיין באורט, שנה שניה. קוראים לו ספרי-העתיד, או מיכאל קרייטר. הוא החלט